

[Bindslev.]

egne Partifællers Rækker. (*Afbrydelse*: Det passer ikke!). Det kan enten kun være et Medlem, der er uvidende om Forholdene, eller et Medlem, der udtaler sig imod bedre Vidende, der udtaler dette.

Men i øvrigt vil jeg om selve Sagens Realitet sige dette, at Ministeren i sin Fortolkning af den paagældende Lovparagraf brugte Udtrykket, at det har drejede sig om et Forhold, der ikke havde været taget i Betragtning ved Lovens Affattelse. Ja, jeg tager neppe fejl i, at netop disse Udtryk er anvendt i denne Fortolkning, som blev fremsendt ogsaa til Københavns Kommunalbestyrelse.

Saa bliver Spørgsmaalet da: Naar det drejer sig om et Forhold, der ikke har været taget i Betragtning ved Lovens Affattelse, er det da en Ministers Opgave i sin Fortolkning at gaa videre end, hvad der har været taget i Betragtning ved Lovens Affattelse? Maa det ikke netop juridisk være saaledes, at en Lov, hvis der er Tvivlsspørgsmaal, maa opfattes og fortolkes saaledes, som det har været Meningen ved Lovens Affattelse? Og har jeg ikke Ret i, at en Minister gaar udenfor de Grænser, som er afstukket for ham, hvis han gaar udenfor det, som var afstukket ved Lovens Affattelse? Men jeg har altsaa Ministerens egen Indrømmelse for, at det var ikke taget i Betragtning ved Lovens Affattelse. Ikke des mindre fortolker man Loven, som sket er.

Nu kan Ministeren undskylde sig med (*Socialministeren* [Steincke]: Jeg vil ikke undskylde mig!), at den Afgørelse, som fandt Sted, blev truffet overfor en lille Landkommune i Sønderjylland, og at man ikke havde tænkt paa Konsekvenserne, hvis denne Lovfortolkning skulde overføres paa andre og større Kommuner. Men hvis det er en Undskyldning for Ministeren, og det afviser Ministeren jo i sin Afbrydelse, saa maa jeg have Lov til at sige, at saa har den højtærede Minister ikke vist sig sin Opgave voksen. Thi det, det drejer sig om ved Fortolkningen af en Lovparagraf, er, at man ser Sagens Afgørelse i sin videste Rækkevidde, og det, som skete ved denne Lejlighed, var netop, at det siden viste sig, at den Fortolkning, som Ministeren traf, var ganske og aldeles uanvendelig i Københavns Kommune.

Hvad havde nu været rimeligere end, at Ministeren, naar der afæskes ham en Lovfortolkning af en lille Landkommune, undersøger, hvordan det vil komme til at virke ude omkring i de store Byer, hvis han

fortolker saadan og saadan? Hvis Ministeren havde gjort sig den Ulejlighed at undersøge det, vilde han være kommet til det Resultat, at denne Lovfortolkning vilde været umulig i Københavns Kommune. Da maatte Ministeren enten have fortolket om, eller Ministeren burde, hvad der paa det paagældende Tidspunkt havde været det rigtige, have forelagt et Lovforslag her i Tinget. Thi det, der skete i Københavns Kommune, var, at man udenom Loven, og altsaa imod Loven, foretog en Vedtagelse om Uddeling af Understøttelse, medens det havde været muligt, hvis Ministeren havde været opmærksom paa det i Tide, at faa en Lovforandring gennemført, hvis man havde ønsket en saadan.

Derfor har jeg Lov til at sige, at det er Ministeren, som enten gennem et Pres, som han har villet, eller gennem en Fortolkning, hvis Rækkevidde han ikke har været klar over, netop har drevet dette Spørgsmaal paa Spidsen, som skabte i alt Fald for Københavns Kommune Vanskeligheder, som ingen i Kommunalbestyrelsen vidste Ministeren Tak for.

Socialministeren (Steincke): De Bemærkninger, der nu blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Bindslev, kunde foranledige et langt juridisk Indlæg fra min Side, hvis de skulde besvares alle sammen. Jeg synes ikke, det er nødvendigt eller rimeligt at gøre det. Jeg skal nøjes med at sige følgende: I den Afgørelse, der blev truffet fra Socialministeriets Side, blev sagt: det er ganske sikkert et Forhold, man ikke har tænkt paa ved Lovens Givelse, men de Ord, der staar i Kriseloven, der knytter den saa nøje til Arbejdsløshedsloven, tvinger desuagtet Fortolkeren, tvinger Ministeren til at sige: ja, der er en Mulighed. Og naar det ærede Medlem Hr. Bindslev som mange andre siger, som det blev sagt i Sommer: hvis man ikke har været enig om den Udlægning i vedkommende Udvalg, maa Ministeren da være bundet af dette, saa siger jeg: aldeles ikke. Ministeren er ved Fortolkningen af en given Lov bundet af Hensynet til, hvad han mener Domstolene vil statuere, hvis Sagen bringes for dem, og hvis Lovens Ord er klare, uanset om det ærede Medlem Hr. Bindslev eller andre, der har været Medlemmer af Udvalget, ikke har været klare nok; saa er han bundet af Lovens Ord. Det var jeg i dette Tilfælde. Derfor er denne Fortolkning ganske uangribelig.

Saa opstaar den store Vanskelighed, som det ofte sker ved Fortolkning, at hvad